

издържалъ отчаянъ бой, додѣ отъ другата страна му дошелъ на помощъ ген. Скобелевъ. Тогазъ, т. е. на 28 дек., ген. Радецки дигналъ своитѣ главни сили противъ фронта на шипченската турска позиция. Резултатъ отъ това общо прихлупване е било вземанъето въ плѣнъ на всичката турска армия. Тукъ именно били взети въ плѣнъ 32 хил. души аскеръ, самъ командующий Весель-паша, и още други трима паши, 280 офицери, 93 топа и 10 знамена. Русско-българската обща загуба състояла изъ 5484 души; като смѣтами въ това число 135 офицери, между които два генерале: Гренквистъ и Домбровский, ранени. Генералъ Скобелевъ въ своя рапортъ хвали особенно генерала Столѣтова за енергията му въ боя подъ Шейново и юначеското участие на всички солдати и дружинни — българи.

Нататъшното отиванъе на централната армия е било обърнато все къмъ Одринъ, чрезъ Казанлъкъ, Ески-Загра и Черпанъ, Търново-Сеймени, Харманлии, Мустафа-паша и, най-подиръ, Одринъ. Напредъ билъ испроводенъ кавалерийския отрядъ на ген. Струкова, който първи завземалъ постепенно Търново-Сеймени, Харманлии и пр. Въ Одринъ генералъ Струковъ влѣзълъ на 8 Януар. Подиръ него слѣдвалъ цѣлия отрядъ на генерала Скобелева 2-й съ когото били московскитѣ драгуни на ген. Струкова.

Генералъ Скобелевъ два дни занимавалъ Харманлии, когато презъ ноцъта срѣщу 7 Януар., отъ къмъ Хаскою са появила грамадна върволица кола. Това било остатки на армията на Сюлеймана, придружавани отъ масса бѣгущо турско население. Генералъ Скобелевъ испроводилъ срѣщу неприятеля кавалерийския отрядъ на полковника Панютина, който нападнълъ турцитѣ, накаралъ ги да са разбѣгатъ; зель единъ тѣхенъ обозъ отъ 20,000 кола, съ които са спасявало турското на-